

Academic Administration with Technology Digital in School under the Secondary Educational Service Area Office Phatthalung

Anongnart Nuaykaew^{1*} Nilrat Navakijpaitoon² and Nopparat Chairueang²

¹ Master of Education Program in Educational Administration, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

² Lecturer, Department of Educational Administration, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: E-mail: 6655701005@nstru.ac.th

ABSTRACT

The objectives of this research were to (1) study the present and desirable conditions of Academic Administration with Technology Digital in School, (2) study the needs of Academic Administration with Technology Digital in School, and (3) study the guidelines of study the needs of Academic Administration with Technology Digital in School under the Secondary Educational Service Area Office Phatthalung. This study employed a mixed method research design. The research sample consisted of 285 administrators, teachers, and educational Personnel of the Secondary Educational Service Area Office Phatthalung during the second semester of the academic year 2024, selected by stratified random sampling method. The research instruments used in this study were questionnaires and Interview forms. The descriptive statistics were frequency, percentage, mean, standard deviation, and PNI modified index. The Findings of this research were as follows: 1) The Academic Administration with Technology Digital in School was at a high level and the present and desirable conditions were at the highest level. 2) The sequences of needs based on the main components of Academic administration with technology digital in school, it was found that educational supervision the highest average, followed by measurement and evaluation, and curriculum development in school respectively was the lowest. 3) The guidelines for developing academic administration with technology digital in school under the secondary educational service area office Phatthalung consists of 4 components: (1) curriculum development in school; administrators should use digital technology in collecting and analyzing data and organize online meetings for developing the curriculum effectively, (2) development and use of digital technology media in the education; administrators should executive and develop smart classrooms, digital library and using technology to create a modern digital learning ecosystem, (3) measurement and evaluation; administrators should promote the use of AI in educational measurement and evaluation to increase efficiency, accuracy, and meet the needs of learners in the digital age, (4) educational supervision; administrators should use digital technology to systematically collect, analyze, and solve supervisory problems.

Keywords: Academic Administration, Technology Digital, School

การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

อนงค์นาฏ หน่วยแก้ว^{1*} นิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์² และ นพรัตน์ ชัยเรือง²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประเทศไทย

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: 6655701005@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา (2) ศึกษาความต้องการจำเป็นทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา (3) ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุงการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2567 จำนวน 285 คน ได้มาโดยวิธีคัดเลือกใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนี PNI modified ผลการศึกษาพบว่า 1) บริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง โดยรวมอยู่ในระดับมากและสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ความต้องการตามองค์ประกอบหลักในการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษาของผู้บริหารตามลำดับ 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ (1) การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลในการรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลและจัดประชุมออนไลน์ เพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ (2) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา ควรสนับสนุนการพัฒนาห้องเรียนอัจฉริยะและสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ดิจิทัลที่ทันสมัย (3) การวัดผลและประเมินผล ควรส่งเสริมการใช้ AI ในการวัดผลและประเมินผลการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพความแม่นยำ (4) การนิเทศการศึกษา ควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการรวบรวม วิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาการนิเทศอย่างเป็นระบบ

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ, เทคโนโลยีดิจิทัล, สถานศึกษา

บทนำ

การศึกษาในยุคดิจิทัลได้รับอิทธิพลจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ต้องมีการปรับตัวเพื่อนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562 กำหนดให้สถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ กระบวนการเรียนการสอน และการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ซึ่งการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และส่งเสริมการเรียนรู้ที่เปิดกว้างและยืดหยุ่น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) นอกจากนี้ การนำเทคโนโลยี เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และแพลตฟอร์มออนไลน์มาใช้ในการกระบวนการ

ศึกษา สามารถช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ และส่งเสริมการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (OECD, 2021) ดังนั้น การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานระดับสากลและความต้องการของสังคมยุคใหม่

ดังจะเห็นได้จากมาตรฐานหรือคุณภาพการศึกษาที่ปรากฏชัดเมื่อการบริหารงานวิชาการประสบผลสำเร็จ การบริหารงานวิชาการจึงมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการบริหารงานในสถานศึกษา (ปรีดา บัววก, สถาพร สังข์ขาวสุทธิรักษ์ และ บรรจง เจริญสุข, 2564) นอกจากนี้ งานวิชาการยังเป็นตัวชี้วัดคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยพิจารณาจากผลผลิตของการศึกษา กล่าวคือ ตัวผู้เรียนว่ามีคุณภาพเพียงใดและเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือไม่ สถานศึกษามีชื่อเสียงหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับผลสำเร็จของงานวิชาการที่ครอบคลุมทุกด้าน ผู้บริหารและครูผู้สอนจึงต้องทุ่มเทเวลาในการพัฒนางานวิชาการอย่างเต็มที่ ปัจจุบัน เทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามาเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงานวิชาการ เช่น การใช้ระบบจัดการเรียนรู้ (LMS) ในการติดตามและวางแผนการเรียนการสอน การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อวิเคราะห์ผลการเรียนรู้และเสนอแนะแนวทางการปรับปรุง การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) และการประยุกต์ใช้ฐานข้อมูลดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ ทั้งนี้ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานวิชาการยังช่วยเพิ่มความแม่นยำและลดความซับซ้อนในการบริหารจัดการ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนให้ครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสมเพื่อพัฒนางานวิชาการให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร และยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้อย่างยั่งยืน (ชินวัตร เจริญนิตย, 2564)

งานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นการกระจายอำนาจการบริหารจัดการไปยังสถานศึกษา เพื่อให้ดำเนินงานได้อย่างอิสระ คล่องตัว และตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น โดยการบริหารงานวิชาการต้องครอบคลุมการพัฒนาหลักสูตร การจัดการกระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล รวมถึงการจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ที่สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในทุกมิติ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ เช่น ระบบฐานข้อมูลการศึกษา ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ และแพลตฟอร์มการพัฒนาหลักสูตรดิจิทัล ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและลดความซับซ้อนในการจัดการงานวิชาการ นอกจากนี้ การประชุมออนไลน์ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Meet หรือ Microsoft Teams ช่วยให้การสื่อสารและการตัดสินใจเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีทักษะที่เหมาะสมและพร้อมปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีดิจิทัล โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีภารกิจหลักในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ควรมีการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (รุ่งนภา คำเทศ, พระครูกิตติญาณวิสิฐ และพระมหาสมบัติ ธนบุญ, 2566)

ในปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ระบบคลาวด์ (Cloud Computing) และแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ (e-Learning Platforms) ได้ถูกนำมาใช้ในการบริหารงานวิชาการในหลายมิติ เช่น การพัฒนาหลักสูตรที่ปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนรายบุคคล การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ด้วย AI เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และการจัดการสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลที่สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกและหลากหลาย แม้ว่าเทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการ แต่สถานศึกษาหลายแห่งมีข้อจำกัด เช่น การขาดแคลนทรัพยากรดิจิทัล งบประมาณที่จำกัด และความไม่พร้อมของบุคลากรทางการศึกษาในการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อคุณภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา โดยเฉพาะในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพหุ ซึ่งสถานศึกษายังคงมีข้อจำกัดในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับกระบวนการบริหาร และการสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล นอกจากนี้ ผู้เรียนในบางพื้นที่ยังคงขาดทักษะด้านดิจิทัล และโอกาสในการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม ส่งผลให้อัตราผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (กัญยาภรณ์ กิ่งไทร, กมลทิพย์ ศรีหาเศษ และ สุวิมล ติรกันันท์, 2564)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ภายใต้กรอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการ พร้อมทั้งแนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผน การส่งเสริม และการสนับสนุนการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อการจัดการศึกษาในอนาคต ผลการศึกษาที่ได้ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะสามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อเสนอแนะให้สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง วางแผนการจัดระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการสนับสนุนปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา 2) การพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา 3) การวัดผลและประเมินผล และ 4) การนิเทศการศึกษา ทั้งนี้ จะส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุงสามารถบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในภาพรวมได้อย่างเป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง
2. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง
3. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

ศึกษากรอบแนวคิดจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างกรอบศึกษากรอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล จากเอกสาร งานวิจัย บทความทางวิชาการ บทความวิจัยและฐานข้อมูลจากระบบอินเทอร์เน็ต และร่างกรอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่จะใช้ศึกษาวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2567 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 69 คน และครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 975 คน รวมทั้งสิ้น 1,044 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง, 2567)

กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2567 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 19 คน และครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 266 คน รวมทั้งสิ้น 285 คน ซึ่งได้มาโดยการใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยแบ่งเนื้อหาในแบบสอบถามออกเป็น จำนวน 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตรฐานค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert, 1932)

- 5 หมายถึง การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษามีลักษณะเป็นคำถาม ปลายเปิด (Open ended question)

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.1) กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามให้ชัดเจนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

3.2) สร้างแบบสอบถามในการวิจัย กำหนดประเด็นคำถามตามกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ได้จากการทบทวน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3) ปรีกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

3.4) ตรวจสอบเครื่องมือ ด้วยวิธีการตรวจสอบความครอบคลุมของโครงสร้างเนื้อหาความสอดคล้องระหว่าง คำถามกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ (Item Objective Congruence: IOC) และความเหมาะสมของจำนวนข้อคำถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน

3.5) ปรับปรุงเครื่องมือ ด้วยการพิจารณาค่า IOC ที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพิจารณาข้อที่มีค่า IOC > 0.50 และ ในส่วนของข้อคำถามที่มีค่า IOC ≤ 0.50 ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิจากการตรวจสอบ คุณภาพของข้อคำถาม พบว่า ค่า IOC ของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 1.00 ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.50 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกที่เหมาะสมและมีความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้แต่มีบางข้อที่ปรับปรุงการใช้ ภาษาตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.6) นำแบบสอบถามที่ได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์

3.7) นำแบบสอบถามไปจัดพิมพ์และทำหนังสือเพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูล

3.8) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) ในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอื่น ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 10 คน หัวหน้าหรือรองหัวหน้าฝ่ายบริหาร จำนวน 10 คน ครู จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน และนำข้อมูลที่ได้ วิเคราะห์หาความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปผลการตรวจสอบพบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 จึงนำไปใช้เก็บ ข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและการบริหารงานวิชาการด้วย เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษากลุ่มตัวอย่าง พร้อมแนบหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามในรูปแบบ Google Form และส่งไปยังสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่างผ่านระบบงานสาร บรรอิเล็กทรอนิกส์ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและติดตาม นำผลการ ตอบกลับจากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เมื่อเรียบร็อยนำผลที่ได้ไป วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ และนำไปสรุปอภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะตามลำดับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง มีการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ของแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ของแบบสอบถามที่มีลักษณะข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยแต่ละข้อคำถามมีเกณฑ์การพิจารณาคำตอบที่ให้ (John W, 1981)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นจากสูตร Priority Needs Index Modified (PNI modified) และจัดลำดับความต้องการจำเป็น PNI modified (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) ดังนี้

$$PNI\ modified = (I - D) / D$$

I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน

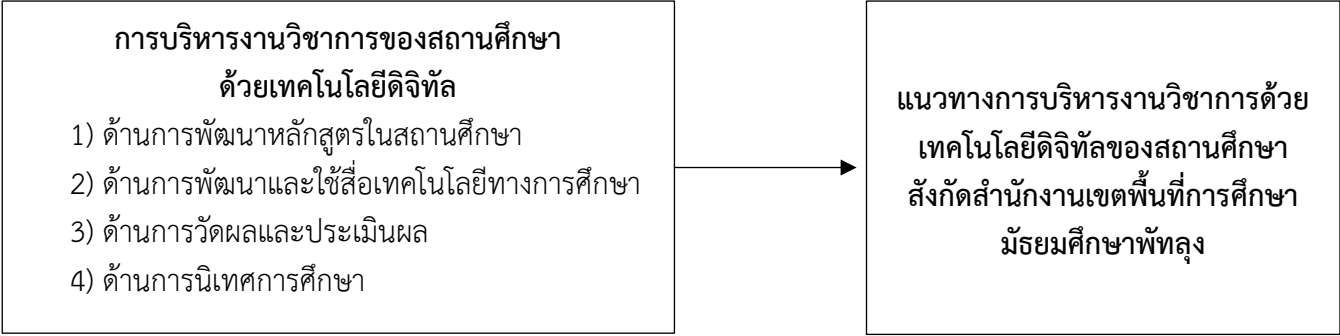
ตอนที่ 4 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นจากสูตร Priority Needs Index Modified (PNI modified) และจัดลำดับความต้องการจำเป็น PNI modified (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

ขั้นตอนที่ 3 นำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

การนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง โดยจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยการนำค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) มาจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง โดยการนำผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็น ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการร่างแนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ซึ่งใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ประกอบด้วยจำนวน 5 ท่าน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ในประเด็นความต้องการจำเป็นของแนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ที่มีค่าความต้องการมากที่สุด วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จากนั้นวิเคราะห์และซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา 3) ด้านการวัดผลและประเมินผล 4) ด้านการนิเทศการศึกษา ทำให้ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์และนำมาออกแบบเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

การบริหารงานวิชาการ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในสถานศึกษาของผู้บริหาร	3.93	.78	มาก	4.51	.62	มากที่สุด
2. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี ดิจิทัลทางการศึกษาของผู้บริหาร	3.97	.75	มาก	4.59	.61	มากที่สุด
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล ของผู้บริหาร	3.90	.82	มาก	4.56	.64	มากที่สุด
4. ด้านการนิเทศการศึกษา ของผู้บริหาร	3.88	.80	มาก	4.55	.58	มากที่สุด
รวม	3.92	.79	มาก	4.55	.66	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 สามารถสรุปได้ว่า สภาพปัจจุบันการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.92, S.D. = .79) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = .66)

สภาพปัจจุบันของของการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง จำแนกตามรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาของ

ผู้บริหาร ระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .75) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษาของ
ผู้บริหาร ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = .78) ด้านการวัดผลและประเมินผลของผู้บริหาร ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = .82) และด้านการนิเทศ
การศึกษา ของผู้บริหาร ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .79) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของของการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง จำแนกตามรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาของ
ผู้บริหาร ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = .61) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลของ
ผู้บริหาร ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = .64) ด้านการนิเทศการศึกษาของผู้บริหาร ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = .58) และด้านการพัฒนา
หลักสูตรในสถานศึกษาของผู้บริหาร ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = .62) ตามลำดับ

2. ความต้องการจำเป็นทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็นการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

การบริหารงานวิชาการ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	n = 285							
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI modified	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล		
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในสถานศึกษาของผู้บริหาร	3.93	.78	มาก	4.51	.62	มากที่สุด	0.15	4
2. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล ทางการศึกษาของผู้บริหาร	3.97	.75	มาก	4.59	.61	มากที่สุด	0.15	3
3. ด้านการวัดผลและ ประเมินผลของผู้บริหาร	3.90	.82	มาก	4.56	.64	มากที่สุด	0.17	2
4. ด้านการนิเทศการศึกษา ของผู้บริหาร	3.88	.80	มาก	4.55	.58	มากที่สุด	0.17	1
รวม	3.92	.79	มาก	4.55	.66	มากที่สุด	0.16	

จากตารางที่ 2 สามารถสรุปได้ว่า เมื่อวิเคราะห์ลำดับความต้องการจำเป็นตามองค์ประกอบหลักการบริหารงาน
วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษาของผู้บริหาร (PNI = .17)
มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลของผู้บริหาร (PNI = .17) รองลงมา คือ
ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาของผู้บริหาร (PNI = .15) และด้านการพัฒนาหลักสูตรใน
สถานศึกษาของผู้บริหาร (PNI = .15) ตามลำดับ

3. แนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

จากผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สามารถสรุปแนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ดังนี้

3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษาของผู้บริหาร ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการ
รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เช่น การจัดทำแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Forms การวิเคราะห์ความคิดเห็นบน
โซเชียลมีเดีย ผ่าน Facebook Insights และการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก เช่น Looker Studio หรือ Power BI

นอกจากนี้ การจัดประชุมออนไลน์ผ่านแพลตฟอร์ม เช่น Zoom หรือ Google Meet ช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการระบุความต้องการได้อย่างตรงจุด ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จะถูกนำมาใช้ในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาของผู้บริหาร ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนการพัฒนาห้องเรียนอัจฉริยะ ห้องสมุดดิจิทัล และการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนและครูเข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัย นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างและนำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนแต่ละรายได้อย่างเหมาะสม โดยการดำเนินการดังกล่าวจะช่วยสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ดิจิทัลในสถานศึกษา เช่น การพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนรู้ การสร้างสื่อการเรียนรู้ดิจิทัล และการส่งเสริมการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัย และส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมกัน

3.3 ด้านการวัดผลและประเมินผลของผู้บริหาร ผู้บริหารควรส่งเสริมการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาประยุกต์ใช้ในการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความแม่นยำในการวิเคราะห์ข้อมูลผลการเรียนรู้ของนักเรียน AI สามารถช่วยวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ได้อย่างรวดเร็ว แนวโน้มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และสร้างแบบทดสอบที่ตรงกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคน นอกจากนี้ การพัฒนาระบบจัดการข้อมูลที่ใช้ AI จะช่วยอำนวยความสะดวกในการเทียบโอนผลการเรียน และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ในการใช้ AI จะเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล

3.4 ด้านการนิเทศการศึกษาของผู้บริหาร ผู้บริหารควรส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ระบบฐานข้อมูลออนไลน์ และเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลมาใช้ในการรวบรวม วิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลที่ได้จากกระบวนการนิเทศอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ การใช้แพลตฟอร์มการประชุมออนไลน์และแบบสอบถามออนไลน์ จะช่วยให้สามารถระบุปัญหาและอุปสรรคได้อย่างครอบคลุมและรวดเร็ว และสามารถวางแผนแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างตรงจุด สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ในภาพรวม พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุงในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สูงกว่าสภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยสะท้อนถึงความต้องการพัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการด้านวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้สถานศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อรองรับนวัตกรรมการเรียนการสอนที่สามารถเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 - 2569 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2568) พบว่า การส่งเสริมผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา (Anywhere Anytime) ผ่านระบบหรือแพลตฟอร์มการเรียนรู้ที่ไม่เสียค่าใช้จ่าย และการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาช่วยในการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะดิจิทัลและการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในยุคดิจิทัล โดยเน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับ ประภาภรณ์ ภูขาว (2567) ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขนาดเล็กตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสถานศึกษา ขนาดเล็กตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน รวมถึงด้าน

การพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนด นโยบาย วัตถุประสงค์ ทิศทาง แนวปฏิบัติงานด้วยการส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลให้ดีขึ้น พร้อมกับก่อให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์มีความรู้ ทักษะ สมรรถนะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและก่อประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนให้เกิดผลสำเร็จที่ได้จากการดำเนินงาน ด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก

2. ความต้องการจำเป็นทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นตามองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษาของผู้บริหาร (PNI = 0.17) มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด เนื่องจากการนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการบริหารการศึกษาในการให้คำแนะนำช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการร่วมมือกันในการพัฒนาด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ การนิเทศการศึกษามีหลักการ อย่างเป็นระบบ และมีการวางแผนการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน ยึดหลักการมีส่วนร่วมในการทำงาน มีความเป็นประชาธิปไตย เคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นความร่วมมือร่วมใจกันในการดำเนินงาน และใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อให้งานนั้นไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ และการนิเทศเป็นงานสร้างสรรค์เป็นการแสวงหาความสามารถพิเศษของแต่ละบุคคลให้แต่ละบุคคลได้แสดงออก และพัฒนาความสามารถเหล่านั้นได้อย่างเต็มที่ เป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน โดยให้ครูอาจารย์ได้เรียนรู้ว่าปัญหาของตนเป็นอย่างไร จะหาวิธีแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างไร และการสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดีขึ้น สร้างความเข้าใจระหว่างกัน สร้างมนุษยสัมพันธ์มีวิธีการทำงานที่ดี และความสามารถที่จะอยู่ร่วมกันได้ รวมทั้งความเชื่อในความสามารถของตนเองเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ตลอดจนเป็นการพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการนิเทศการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับการบริหารเป็นรูปแบบของการบริหารการศึกษาที่ต้องการการมีส่วนร่วมของบุคคลเป็นลักษณะของการบริหารตามรูปแบบประชาธิปไตย การนิเทศใช้ลักษณะต่าง ๆ ของประชาธิปไตย มาดำเนินการ ได้แก่ การเคารพซึ่งกันและกัน การประชุมปรึกษาหารือกันให้ความร่วมมือและประสานกัน การร่วมมือกันแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้อง รุ่งรัชดาพร เวระชาติ (2555) ศึกษาการนิเทศที่มีประสิทธิภาพต้องเป็นกระบวนการที่เป็นระบบ โปร่งใส และเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วม พบว่า สามารถส่งเสริมได้โดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสื่อสาร ติดตามผล และให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การนิเทศที่มีการบริหารแบบประชาธิปไตยยังช่วยให้ครูเกิดความพึงพอใจในการทำงานและพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานผลงาน รัตนา ดวงแก้ว (2554) ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับอุดมศึกษาโดยใช้แนวคิดการบริหารจัดการโดยใช้หลักฐาน (evidence-based approach) พบว่า การนำเทคโนโลยีมาผสานกับแนวคิดการบริหารที่เป็นระบบและเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วม จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการนิเทศการศึกษาทั้งในระดับมัธยมศึกษา

3. แนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ประกอบด้วย

3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษาของผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เช่น การจัดทำแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Forms การวิเคราะห์ความคิดเห็นบนโซเชียลมีเดีย ผ่าน Facebook Insights และการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก เช่น Looker Studio หรือ Power BI แนวทางนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ไชยา ภาวะบุตร, สุรัตน์ ดวงขาม และ สมัทนา หาญสุริย์ (2563) ที่เสนอรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการนำเครื่องมือดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และทักษะด้านเทคโนโลยีให้กับผู้บริหาร เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการบริหารและการจัดการศึกษาภายในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับผลงาน ชัย ประพาน, สุภาวดี วงษ์สกุล และ ดวงทอง นกุลกิจ (2567) ทำการศึกษาและแนวทางภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาปทุมธานี การส่งเสริมให้ครูยังมีความรู้ ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสร้าง พัฒนา รวมไปถึง การปรับปรุงหลักสูตรและเนื้อหาความรู้ในบทเรียน มีการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนที่ตรงตามหลักสูตรและ จุดประสงค์ของการเรียนรู้ ครูสามารถวางแผนการสอนที่เหมาะสมและเน้นเป้าหมายการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเหมาะสม

3.2 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาของผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควร สนับสนุนการพัฒนาห้องเรียนอัจฉริยะ ห้องสมุดดิจิทัล และการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนและครูเข้าถึง ทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัย สอดคล้องกับผลงาน สุนันทนา กุศลประเสริฐ (2565) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะ ดิจิทัลของผู้บริหารประกอบด้วย 7 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ การรู้และเข้าใจดิจิทัล การใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างสรรค์สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล จริยธรรมและความปลอดภัยทางเทคโนโลยีดิจิทัล การสื่อสารและการสร้างความ ร่วมมือทางดิจิทัล การขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล และการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับแนว ทางการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาของผู้บริหารที่ต้องมีความรู้และทักษะที่หลากหลายเพื่อประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีในการบริหารงานและสอดคล้องกับผลงาน สุพัตรา นามขาว, บรรจบ บุญจันทร์ และ อริสา นพคุณ (2566) ศึกษา กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการศึกษาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ โดยเน้นการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีในองค์กร และการ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับความจำเป็นที่ผู้บริหารต้องมีสมรรถนะดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการใช้สื่อเทคโนโลยี ดิจิทัลทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 ด้านการวัดผลและประเมินผลของผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาประยุกต์ใช้ในการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความแม่นยำในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการเรียนรู้ของนักเรียน AI สามารถช่วยวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ได้อย่างรวดเร็ว แนวโน้มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและ สร้างแบบทดสอบที่ตรงกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคน นอกจากนี้ การพัฒนาระบบจัดการข้อมูลที่ใช้ AI จะช่วย อำนวยความสะดวกในการเทียบโอนผลการเรียน และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ในการใช้ AI จะเป็นปัจจัยสำคัญในการ ยกระดับการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล สอดคล้องกับผลงานวิจัย ทศน์ศิริรินทร์ สว่างบุญ (2563) การพัฒนาแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามได้ศึกษาปัญหาและแนวทาง การพัฒนาแนวทางการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้ของนักเรียน แนวทางดังกล่าวมีคุณภาพในระดับสูง โดยเฉพาะด้านเนื้อหาและความเป็นประโยชน์ในการประยุกต์ใช้ ซึ่งสอดคล้องกับการนำ AI มาช่วยในการวิเคราะห์และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 ด้านการนิเทศการศึกษาของผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ระบบ ฐานข้อมูลออนไลน์ และเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลมาใช้ในการรวบรวม วิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลที่ได้จากกระบวนการ นิเทศอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับผลงานวิจัย ศศิรีดา พันชัยภู, ภาณุพงศ์ บุญรัมย์ และ ขวณิด มะเสนา (2565) ศึกษา รูปแบบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน การพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ นิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการนิเทศ ลดปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อวิเคราะห์และแก้ไข ปัญหาในการนิเทศการศึกษา และจักรกฤษณ์ กังหัน (2565) การวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินการ นิเทศภายในโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการนิเทศ ลดปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อวิเคราะห์และแก้ไข ปัญหาในการนิเทศการศึกษา

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 2 แนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

จากภาพที่ 2 ในขั้นตอนการสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย แนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ซึ่งมีขอบเขตบริหารงานวิชาการ 4 ด้าน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา การวัดผลและประเมินผล และการนิเทศการศึกษา ซึ่งมีแนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรผู้ปกครองใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น Google Forms และ Power BI เพื่อรวบรวม วิเคราะห์ และพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการออกแบบการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสมกับบริบททางการศึกษา 2) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมการใช้สื่อและแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น ห้องเรียนอัจฉริยะและห้องสมุดดิจิทัล เพื่อให้ครูและนักเรียนเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย พัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูและผู้บริหารให้สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) การวัดผลและประเมินผล ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และ Big Data ในการวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ช่วยให้การประเมินมีความแม่นยำและตอบโจทย์รายบุคคล ส่งเสริมให้บุคลากรมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาระบบวัดผลและประเมินผลให้มีคุณภาพ 4) การนิเทศการศึกษา นำระบบฐานข้อมูลออนไลน์และเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลมาใช้ในการนิเทศการศึกษาอย่างเป็นระบบ ช่วยให้การติดตามผลและแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดอุปสรรคและเพิ่มความรวดเร็วในการดำเนินงานด้านการนิเทศ

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นตามองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษาของผู้บริหาร (PNI = 0.17) มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด 3. ผลการศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ได้ดังนี้ 3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษาของผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เช่น การจัดทำแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Forms การวิเคราะห์ความคิดเห็นบนโซเชียลมีเดียผ่าน Facebook Insights และการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก เช่น Looker Studio หรือ Power BI 3.2 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาของผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนการพัฒนาห้องเรียนอัจฉริยะ ห้องสมุดดิจิทัล และการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนและครูเข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลาย

และทันสมัย 3.3. ด้านการวัดผลและประเมินผลของผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาประยุกต์ใช้ในการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความแม่นยำในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการเรียนรู้ของนักเรียน 3.4 ด้านการนิเทศการศึกษาของผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ระบบฐานข้อมูลออนไลน์ และเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลมาใช้ในการรวบรวม วิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลที่ได้จาก กระบวนการนิเทศอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดทำระบบนิเทศออนไลน์ที่รองรับการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ และติดตามผลการ นิเทศอย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการและการแก้ไขปัญหาในเชิงรุก

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) และเครื่องมือดิจิทัลสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินผล และการนิเทศที่ตอบสนอง ต่อความต้องการในยุคดิจิทัล

1.3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดอบรม และพัฒนา ทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่ผู้บริหาร ครู และบุคลากร เพื่อเสริมสร้างความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมา ใช้ใน กระบวนการนิเทศและบริหารงานวิชาการอย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) หรือระบบวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นสูงสุดและปรับปรุง สภาพปัจจุบันที่ยังอยู่ในระดับต่ำ

2.2 ควรศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับผลกระทบของการนิเทศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลต่อประสิทธิภาพการสอน ของครู การพัฒนาผู้เรียน และการเพิ่มขีดความสามารถของสถานศึกษา เพื่อประเมินความคุ้มค่าและความยั่งยืนของการนำ เทคโนโลยีมาใช้

2.3 ควรวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการ นิเทศ เช่น การออกแบบโปรแกรมอบรมหรือเครื่องมือสนับสนุน เพื่อเพิ่มความพร้อมและความเชี่ยวชาญในการนิเทศด้วย เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2562. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2568). นโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568–2569. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัญญาภรณ์ กิ่งไทร, กมลทิพย์ ศรีหาเศษ และ สุวิมล ตีรกันันท์. (2564). การศึกษาทักษะการอยู่รอดทางดิจิทัลของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 4(2), 678-693.
- จักรกฤษณ์ กังหัน. (2565). สภาพและแนวทางการดำเนินการนิเทศภายในโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนเอกชน จังหวัดแพร่. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- ชาญชัย ประพาน, สุภาวดี วงษ์สกุล และ ดวงทอง นุกูลกิจ. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี. วารสารสถาบันวิจัยพินลธรรม, 11(2), 19-36.
- ชินวัตร เจริญนิตย์. (2564). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา. วารสารบริหารการศึกษาบัว บัณฑิต, 21(1), 51-58.

- ไชยา ภาวะบุตร, สุรัตน์ ดวงชาทม และ สมัทนา หาญสุริย์. (2563). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ*, 9(33), 1-11.
- ทัศนศิริรินทร์ สว่างบุญ. (2563). การพัฒนาแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสารการวัดผลการศึกษา*, 37(102), 28-42.
- ประภาภรณ์ ภูขาว. (2567). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขนาดเล็กตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองคาย เขต 1. *Journal of Applied Education*, 2(5), 1-8.
- ปรีดา บัวยก, สถาพร สังข์ขาวสุทธิรักษ์ และ บรรจง เจริญสุข. (2564). รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารบัณฑิตวิจัย*, 12(1), 15-29.
- รัตนา ดวงแก้ว. (2554). *สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2*. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2555). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รุ่งนภา คำเทศ, พระครูกิตติญาณวิสิฐ และ พระมหาสมบัติ ธนปญโญ. (2566). แนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคปกติวิถีใหม่. *วารสารบรรณการศึกษาศาสตร์และมนุษยสังคมศาสตร์*, 4(2), 128-140.
- ศศิธิดา พันชัยภู, ภาณุพงศ์ บุญรัมย์ และ ขวณคิด มะเสนะ. (2565). รูปแบบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 10(4), 1639-1653.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง. (2567). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567*. พัทลุง: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *สภาวะการศึกษาไทย 2561/2562 การปฏิรูปการศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: บริษัท ภาพพิมพ์ จำกัด.
- สุนันทนา กุศลประเสริฐ. (2565). *การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก*. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- สุพัตรา นามขาว, บรรจบ บุญจันทร์ และ อริสา นพคุณ. (2566). กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*, 6(3), 478-493.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: วี.พริ้นท์.
- Best, J. W. (1981). *Research in Education*. New Jersey: Prentice Hall.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitude. *Archives of Psychology*, 140, 1-55.
- OECD. (2021). *Digital education outlook 2021: Pushing the frontiers with AI, blockchain, and robots*. Paris: OECD Publishing.